ఫ్లాష్ బ్యాక్

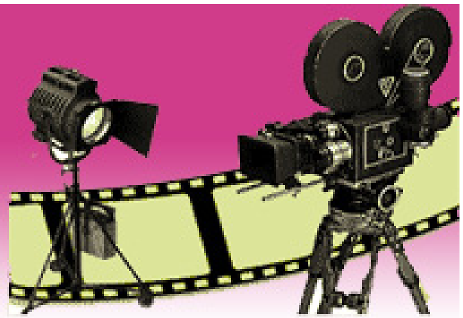

పాతసినిమాలకు సంబంధించిన విశేషాలు.. నటీనటుల గురించి, సినిమాల గురించి, సాంకేతిక నిపుణుల గురించి.. వగైరా..వగైరా. ప్రతినెలా ఓసారి అలనాటి సినీరంగంలోకి తొంగిచూద్దాం

మాస్టర్ వేణు

(విజయచిత్ర - 1968, సెప్టెంబర్ సంచిక నుంచి)

సంగీతంలో శాస్త్రీయ సంగీతమే గొప్పదీ – ఏనాటికయినా నిలిచేదీ – అన్నది సంగీత దర్శకుడు వేణు గారి గట్టి అభిప్రాయం. ఆ అభిప్రాయం ఆయనకు చిన్నప్పటి నుంచీ వున్నది.

“శాస్త్రీయ సంగీతాన్ని ఆధారంగా తీసుకునే ఇవాళ మనంగాని మరొకరు గాని తేలిక స్వరాలను కూర్చుతున్నాము. ఆ శాస్త్రీయ సంగీతం మహా సముద్రం . కాని ప్రస్తుత పరిస్థితులలో ఆ సంగీతానికి ఆదరణ లేదన్నది సత్యమైన విషయం; అది విచారించవలసిన విషయం. అయితే దేశకాల పరిస్థితుల్లో అన్నిటా మార్పులు వస్తున్నట్టే సినిమా సంగీతంలోనూ వచ్చాయి; వస్తున్నాయి. పూర్వం రోజుల్లో ఫక్తుశాస్త్రీయం వుండేది. రాను రాను హిందూస్థానీ పద్ధతిలో వుండే సంగీతం వచ్చింది. జానపద పద్ధతులు వచ్చాయి; పాశ్చాత్య పోకడలు కలిశాయి; సంగీతం రకరకాలుగా మారింది; కలగాపులగం అయింది. దానికంతటికీ కారణం ప్రజాదరణ. కొత్త కోసం అర్రులుచాచే ప్రజానీకం కోసం, కొత్త పోకడలను వల్లనే శాస్త్రీయంలో పాశ్చాత్యం, పాశ్చాత్యంలో మన జానపదం, ఆ రాగంలో ఈ రాగం – అలా అలా ఎన్నో వచ్చాయి. ఈ మార్పు హర్షదాయకమే. ఏ కళయినా ప్రజలకోసమే. ప్రజల మెప్పు పొందని కళ, కళ కాదన్నది ఒప్పుకోదగ్గ విషయమే. అందుకనే ప్రజలకోసం అని, ప్రజాభిరుచులకు అనుగుణంగా – అన్ని కళలూ మారుతున్నట్టే సినిమా సంగీతం కూడా మారింది. అయితే నాకున్న భయమల్లా – భారతీయ సంగీతాన్ని కొంత కాలానికి మరిచిపోతామా అని ! రాను రాను సంగీతం ఇష్టంవచ్చినట్టు మెలికలు తిరిగిపోతూ పోతే, భారతీయ సంగీతం, దాని పోకడ, పద్ధతి – ఎక్కడ వుంటుంది? – ఏమైపోతుంది? – దాన్ని కాపాడుకుంటూ, ఎన్ని మార్పులు చేసుకుంటూ పోయినా ఇబ్బందిలేదు. మన సంగీతం పునరుద్ధరింపబడాలి. అప్పుడే సినిమా సంగీతానికి నిండుదనం కలుగుతుందని నా అభిప్రాయం.

అయితే, “సంగీతంలో ఇలాంటి మార్పులు కలగడానికి కారణం మీరేగదా” అని నన్నడిగితే నేను ఒప్పుకుని తీరాలి. కాని, ఆ మార్పుకు కారణం కేవలం సంగీతదర్శకులే కాదు. ప్రజలూ – ప్రజల అభిరుచులను పాటించే దర్శకనిర్మాతలూ, ప్రజలు శాస్త్రీయసంగీతాన్ని కూడా ఆదరిస్తూవుండాలి. ఆదరిస్తే, ఆ సంగీతం ఏనాటికయినా నిలిచివుంటుంది.

అయితే, చక్రం తిరిగినట్టు తిరిగే సినిమా సంగీతంలో ఇప్పుడిప్పుడు మళ్ళీ శాస్త్రీయఛాయలు కనిపిస్తున్నాయి. ఎక్కువమంది ప్రేక్షకులు శాస్త్రీయసంగీత పోకడలలో వున్న పాటలను వినడానికి కుతూహలం చూపుతున్నారు. ఇది సంతోషించదగ్గవిషయం. ఈ అభిరుచి ఇలాగే కొనసాగినట్టయితే, మన సంప్రదాయ సంగీతానికి ఢోకావుండదు. అయితే, ఈ అభిరుచి ఇలాగే వుంటుందా – మారుతుందా అన్నదే సందేహం. అది ప్రజాభిరుచులమీద ఆధారపడి వున్న విషయం. అందుకే ప్రజలు, మన సంప్రదాయ సంగీతాన్ని కూడా వినడానికి ఎక్కువగా కుతూహలపడుతూ వుండాలని నా కోరిక.

మేము చిత్రాల్లో కాపీ సంగీతాన్ని అందిస్తునామని అది దారుణమనీ చాలామంది ఆడిపోసుకుంటూ వుంటారు. అయితే, కాపీ చెయ్యాలని ఏ సంగీతదర్శకుడూ వూహించడు; కాపీ చెయ్యడానికి ఇష్టమూపడడు.

‘ఈ రకం ‘ట్యూను’ వినడానికి ప్రేక్షకులు ఉత్సాహం చూపుతారు. ఫలానా హిందీ చిత్రంలోని ఈ పాట పెద్ద హిట్టు. ఆ హిట్టు పాటనే మనమూ అనుసరిద్దాం’ అని నిర్మాతలూ దర్శకులూ ఆదేశిస్తూ వుంటారు. వారి ఆదేశం ప్రకారం నడుచుకోవడం – అందరికీ విధి అయినట్టుగానే , సంగీత దర్శకుడికీ విధే. తన శక్తి సామర్థ్యాలను వినియోగించుకుంటూ, స్వరకల్పన చెయ్యాలనే ప్రతి సంగీత దర్శకుడూ ఆశిస్తాడు గాని, ‘కాపీ’ చెయ్యాలని ఎన్నడూ ప్రయత్నించడు.

“అద్భుతమైన పాటలను వినిపించిన ఆ సంగీత దర్శకుడే – ఎందుకు కాపీ ట్యూను వినిపించాడు?” అని ప్రశ్నించుకుంటే, పై సమాధానం దానంతట అదే దొరుకుతుంది. అలా కాపీ చెయ్యమని ప్రోద్బలించడంవల్ల సంగీతదర్శకుడి శక్తి సామర్థ్యాలు కుంటుపడడం సంభవిస్తుంది; తన మీద తనకే నమ్మకం తగ్గిపోయే ప్రమాదం ఏర్పడుతుంది; ఏం చెయ్యాలన్నా నిరుత్సాహమే ఎదురవుతుంది. ఇది ఆరోగ్య లక్షణం కాదు. అలా రికార్డు కాపీ చెయ్యడానికే అయితే, మేమెందుకు?” అని ప్రశ్నించారు వేణు.

‘మాస్టర్’ వేణుకు ఇలాంటి అభిప్రాయాలు చాలా వున్నాయి. ఆ అభిప్రాయాలు ఏర్పాటు చేసుకోడానికి ముందు జరిగిన కృషి కూడా చాలా వుంది.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

వేణు బందరులో పుట్టాడు – పెరిగాడు. ఆయన మేనమామగారైన రామయ్య నాయుడుగారు సంగీత విద్వాంసుడు. ఆయన దగ్గర వాద్య సంగీతం నేర్చుకోసాగాడు వేణు – తన తొమ్మిదో సంవత్సరం దగ్గర్నుంచి. ఒక పక్కనుంచి బడిలో చదువుకుంటూనే, హార్మోనియమ్ కూడా శ్రద్ధగా నేర్చుకోవడం సాగించాడు. సంవత్సరం తిరిగేసరికే – వేణు హార్మోనియమ్ వాయించడంలో నేర్పు సంపాయించాడు. హార్మోనియమ్ ముందువేసుకుని, కూచుని, చకాచకా వేళ్ళు కదిలిస్తూ చల్లగా హాయిగా వాయించే పదేళ్ళ వేణుని చూసి అంతా ఆశ్చర్యపోయేవారు. “హార్మోనియమ్ అంత మనిషిలేడు – అంత చక్కగా ఎలా వాయిస్తున్నాడో” అనేవారు అతన్ని చూసి.

తర్వాత, సంగీత విద్వాంసులైన చేబ్రోలు వెంకటరత్నంగారి దగ్గర గాత్రం నేర్చుకోవడం ఆరంభించాడు. వేణు తల్లిగారు కూడా ఆయన దగ్గర సంగీతం నేర్చుకునేవారు. తల్లీ కొడుకులిద్దరూ సంగీతంలో సమానంగా మెట్లు ఎక్కుతూ రాసాగారు.

రానురాను వేణుకు సంగీతం మీద అభిమానం ఎక్కువకాసాగింది. దాంతో చదువు మీద శ్రద్ధ సన్నగిల్లింది. మూడోఫారందాకా మాత్రం చదివి, ఆ చదువుకో ‘ఫుల్ స్టాఫ్’ పెట్టేశాడు. ఒకేసారి గాత్రసంగీతాన్ని వాద్యసంగీతాన్ని మరింత క్షుణ్ణంగా అభ్యసించసాగాడు. హార్మోనీమీద వాయిస్తూ, దాంతోపాటే పాడేవాడు. తను పాడుతూ, ఆ పాటను అనుసరిస్తూ హార్మోనీ వాయిస్తున్నాడా – హార్మోనీ వాయిస్తూ, ఆ ప్రకారం పాడుతన్నాడా – తెలిసేది కాదు. అంత అద్భుతంగా రెండింట్లోనూ ప్రజ్ఞ సంపాయించాడు.

తన 14 వ ఏట నుంచి, వేణు 'హార్మోనియమ్ కచేరీ'లు చెయ్యడం ఆరంభించాడు. వేణు హార్మోనియమ్ అంటే, అందరూ చెవి కోసుకునేవారు. అలా చిన్నతనంలోనే వేణు మంచి పేరు సంపాయించుకున్నాడు.

మద్రాసులో 'గిరీన్ మ్యూజియమ్' నడుపుతున్న డాక్టర్ గిరిగారు – ఓ సారి వేణు వాద్యం విని తన్మయులయ్యారు. అంతటి జ్ఞానం గలవాడు బందర్లోనే వుండిపోతే ఏం లాభం? అనిపించింది ఆయనకి.

"వేణూ ! నువ్వు హార్మోనియమ్ వాయించడంలో అద్భుతమైన ప్రజ్ఞ సంపాయించావు. నువ్వు బందర్లోనే వుండిపోతే, నీ కృషి కి సార్ధకం లేదు. నీ విద్య పదిమందికి తెలియాలి. నువ్వు బాగా పేరు తెచ్చుకోవాలి." అని ఆశించి, తనతో మద్రాసు రమ్మన్నారు. సినిమా ఫీల్డులో తనకూ తన వాయిద్యానికీ మంచి అవకాశాలున్నాయని వేణు అప్పటికే ఆ నోటా ఆ నోటా వింటున్నాడు. అందుకనే, గిరిగారు రమ్మనగానే అతను మద్రాసు బయల్దేరాడు.

1938 లో 'మాలపిల్ల' ప్రారంభమవుతన్న రోజుల్లో వేణు మద్రాసు వచ్చాడు. గిరిగారు వేణును మాలపిల్ల సంగీత దర్శకులైన భీమవరపు నరసింహారావుగారికి పరిచయం చేశారు. బి. యన్. ఆర్. గారు అతని వాయిద్యాన్ని విన్నారు. వేణు కృషినీ, నైపుణ్యాన్నీ కొని యాడారు. "నీలాంటివాడు చిత్ర పరిశ్రమకు ఎంతో అవసరం." అని, వెంటనే వేణుకు అవకాశం కలగజేశారు. 'మాలపిల్ల' చిత్రానికి హార్మోనిస్టుగానూ, నరసింహారావుగారికి సహాయ దర్శకుడిగానూ వేణు సారధి సంస్థలో చేరాడు.

మొదట్లో సినిమా సంగీతం, పాటలూ, ట్యూన్ కంపోజింగూ లాంటివి వేణుకు కాస్త కొత్తగా కనిపించినా, కొద్ది రోజుల్లోనే అలవాటు పడ్డాడు. 'మాలపిల్ల' చిత్రంలోని అన్ని పాటలకూ సహాయకుడిగానూ, హార్మోనిస్టుగానూ పని చేశాడు. ఆ సమయంలోనే అతనికి తక్కిన వాద్యాల మీద కూడా మోజు కలిగింది. బి. యన్. ఆర్. గారి దగ్గర సితార్, దిల్ రుబా, ఫ్లూట్ మొదలైన వాద్యాలను నేర్చుకున్నాడు.

'మాలపిల్ల' చిత్రంలో బి. యన్. ఆర్. చేసిన 'నల్లవాడే గొల్లపిల్లవాడే' లాంటి జానపద సంగీత పోకడలు – వేణు తలలోకి ఎక్కాయి. జానపద సంగీత పోకడలలోని మాధ్యుర్యాన్ని వేణు అప్పుడే బాగా చవి చూశాడు.

మాలపిల్ల చిత్రం పూర్తి కాగానే, సారధివారు 'రైతుబిడ్డ' చిత్రాన్ని ఆరంభించాడు. ఆ చిత్రానికి కూడా వేణు, బి. యన్. ఆర్. దగ్గర సహాయకుడిగా పని చేశాడు. బి. యన్. ఆర్. 'మీరాబాయి' చిత్రానికి సంగీత దర్శకత్వం వహించగా, వేణు ఆ చిత్రానికి కూడా సహాయకుడిగా పని చేశాడు. అప్పటికి, వేణు మూడు చిత్రాల అనుభవం సంపాయించి సినిమా సంగీతాన్నీ, ఆ సంగీతపు పోకడలనూ ఆకళింపు చేసుకున్నాడు.

తర్వాత అతనికి ఒక తమిళ చిత్రానికి పని చేసే అవకాశం వచ్చింది. ఆ చిత్రాన్ని బొంబాయిలో నిర్మిస్తున్నారు. ఆ కంపెనీతో వేణు, బొంబాయి వెళ్ళాడు. కొద్ది రోజుల తర్వాత, ఆ కంపెనీ ఆగిపోయింది. వేణుకు ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు. తాను బొంబాయి రావడానికి కారణాలు కూడా లేకపోలేదు. తమిళ చిత్రానికి సహాయకుడిగా పని చెయ్యడం వల్ల, ఆ ధోరణి కూడా తెలుసుకోవచ్చుననీ, బొంబాయి వెళ్ళడం వల్ల అక్కడ సంగీత పోకడలు కూడా తెలుసుకోవచ్చుననీ, అక్కడ విధానాలను నేర్చుకోవచ్చుననీ అతను ఆశ పడ్డాడు. అయితే, ఆ కంపెనీ మూత పడడం వల్ల అతని ఆశ నిరాశయి పోయింది. ముందు కొద్దిగా అధైర్యపడినా, తర్వాత ధైర్యం తెచ్చుకున్నాడు. ఎలాగైనా బొంబాయిలో కొనాళ్ళుండి హిందూస్ధానీ సంగీత పోకడలను అవగతం చేసుకోవాలనీ, హిందీ చిత్రాల సంగీత దర్శకుల విధానాలను తెలుసుకోవాలనీ నిర్ణయించుకున్నాడు.

కొన్నాళ్ళు బొంబాయిలో అలా ఇలా గడిపి, ఒక మిత్రుడి ద్వారా వసంతదేశాయ్ పరిచయం సంపాయించాడు వేణు. జయశ్రీ, చంద్రమోహన్ లతో శాంతారామ్ 'శకుంతల' చిత్రాన్ని నిర్మిస్తున్నాడు. వసంతదేశాయ్ ఆ చిత్రానికి సంగీత దర్శకుడు. తన ఆర్కెస్ట్రాలో వసంతదేశాయ్ వేణుకు అవకాశం ఇచ్చాడు. 'శకుంతల' చిత్రం లోని పాటలకు, ఆర్కెస్ట్రాలో వేణు 'సెల్లో' వాయించేవాడు. ఓ సంవత్సరం ఆ ఆర్కెస్ట్రాలోనే వుంటూ, అనేక విషయాలు తెలుసుకున్నాడు. 'ఆర్కెస్ట్రయిజేషన్' లో ఉత్తరాది వారు అనుసరించే విధానాలనూ, వారు వాడే వాయిద్యాలనూ బాగా తెలుసుకున్నాడు.

అయితే, వేణు తనకున్న విద్యతో తృప్తి పడలేదు. హార్మోనియమ్ వాయించడంలో అతనికి అద్భుతమైన ప్రజ్ఞ వున్నా – అతను ఆ విద్యను ఇంకా నేర్చుకోవాలనుకున్నాడు.

'స్కూల్ ఆఫ్ మ్యూజిక్' అని బొంబాయిలో వుండేది. మనహర్ బర్వే దాన్ని నడిపేవాడు. మనహర్ అన్ని వాద్యాలను వాయించడంలోనూ నిపుణుడు. 'మాస్టర్ ఆఫ్ ఆల్ ది ఇన్ స్ట్రుమెంట్' అనేవారు ఆయన్ని. వేణు ఆయన దగ్గర చేరి, హార్మోనియమ్ ఇంకా బాగా నేర్చుకున్నాడు. ఆరునెలలు తిరక్కుండానే, అతను ఆ విద్యాలయంలో 'మాస్టర్' డిగ్రీ తీసుకున్నాడు. అప్పట్నుంచే అతను – 'మాస్టర్' వేణు అయ్యాడు.

బొంబాయిలో వుంటున్న ఆ సమయంలోనే వేణుకు, సంగీతదర్శకుడు నౌషాద్ తో పరిచయం ఏర్పడింది. ఆ పరిచయం చిత్రంగా జరిగింది. వసంతదేశాయ్ ఆర్కెస్ట్రాలో పనిచేస్తున్నప్పుడు వేణు – వసంతదేశాయ్ ఇంట్లోనే వుండేవాడు. ఒకరోజు టీ తాగడానికని, హోటలుకు వెళ్ళగా, హోటలువాడు గ్రామఫోను మీద ఓ పాట వేస్తూ వుంటే, ఆ పాట విన్నాడు. ఆ పాట అతన్ని ముగ్ధుణ్ణి చేసింది. 'అలాంటి పాట అంతవరకూ ఎక్కడా వినలేదే' – అనుకున్నాడు. పాట పూర్తి కాగానే, హోటలు వాడి దగ్గరికి వెళ్ళి ఆ పాట ఎవరిదో ఏమిటో చూశాడు. అది 'నమస్తే' అన్న చిత్రంలోది. దాని సంగీత దర్శకుడు – నౌషాద్. ఆ పాట – 'పంఛీ–జా' అన్న పాట. ఆ పాటలోని స్వరం, స్వరం కన్న అందులోని నేపథ్యసంగీతం – వేణును ముగ్ధుణ్ణి చేశాయి. పాటలో వచ్చే నేపథ్యసంగీతం విడిగా వుందిగాని, పాటలోలాగా లేదు; అది–కొత్త! ఆ కొత్తదనమే వేణును – నౌషాద్ దగ్గరకు లాక్కెళ్ళింది !

"ఎవరీ నౌషాద్ ?" అని అడిగాడు వేణు హోటల్లో. అతను కొత్త సంగీతదర్శకుడనీ, కర్దార్ స్టూడియోలో వుంటాడనీ తెలుసుకున్నాడు. వేడివేడి టీని నోట్లో పోసేసుకుని, అక్కడ నుంచి కర్దార్ స్టూడియోకు పరుగెత్తాడు. స్టూడియో ముందున్న గూర్ఖా – వేణును "అందర్ నైచల్ నా, జావ్ జావ్" అనేశాడు. కిందా మీద పడి, వేణు గూర్ఖా గడ్డం పుచ్చుకుని బతిమాలి, లోపలకు ప్రవేశించాడు. లోపల పాట రికార్డింగ్ జరుగుతోంది. రికార్డు చేయిస్తున్న నౌషాద్ ను చూసి, మనసులోనే ఓ నమస్కారం పెట్టుకున్నాడు. రికార్డింగ్ అయిపోయిన తర్వాత, ఆయన్ని కలుసుకుని, తనను పరిచయం చేసుకున్నాడు. తోడి కళాకారుడు, తనకోసం అలా పరుగెత్తుకుంటూ రావడం చూసి, ఎంతో మెచ్చుకున్నారు నౌషాద్.

ఓ సందర్భంలో, నౌషాద్ – వేణూ వాయిద్యాన్ని విన్నారు; 'శహబాష్' అని మరింత మెచ్చుకున్నారు. ఆనాడే, వేణు అంటే ఆయనకు ఓ 'ముద్ర' పడిపోయింది. ఆ ముద్ర నేటికీ, అలాగే వుంది.

బొంబాయిలో వేణు సంగీతంలో చాలా మంచి అనుభవాలు సంపాయించాడు. అతని అనుభవాన్నీ సంగీత జ్ఞానాన్నీ చూసి – హిస్ మాస్టర్స్ వాయిస్ గ్రామఫోను కంపెనీవారు వేణును మ్యూజిక్ డైరక్టర్ గా ఆహ్వానించారు. 1946లో వేణు బొంబాయి నుంచి, మద్రాసు వచ్చి హెచ్. యమ్. వి. లో చేరాడు. రెండు సంవత్సరాల పాటు అతను అక్కడ సంగీత దర్శకుడిగా పని చేశాడు.

వాహినీ స్టూడియోను విజయవారు తమ నిర్వహణ కిందకు తీసుకున్న సమయంలో – 'ఆర్కెస్ట్రా కండక్టర్' గా వేణును తీసుకున్నారు. ఆర్కెస్ట్రా ఇన్ ఛార్జిగా అతను ఐదు సంవత్సరాలు విజయా సంస్థలో పని చేశాడు. వేణును తీసుకున్న మొదటి రోజుల్లోనే విజయావారు – అమెరికా నుంచి 'హెమండ్ ఆర్గన్' అనే వాయిద్యాన్నితెప్పించారు. ఆ వాయిద్యాంలో అన్ని వాయిద్యాలూ సృష్టించవచ్చును. (అప్పుడు ఆ వాయిద్యం ఖరీదు పదహారువేల రూపాయలు; ఇవాళ నలభైవేలు !) ఒక టీచర్ ను ఏర్పాటు చేసి, ఆ వాయిద్యాన్ని విజయావారు వేణుకు నేర్పించారు. వేణు అందులోనూ నైపుణ్యం సంపాయించాడు. చిత్రం ఏమిటంటే – ఆ వాయిద్యాన్ని వాయించగలవారు, నేటికీ వేణు తప్ప మద్రాసులో ఇంకొకరు లేరు ! గుణసుందరికథ, పాతాళభైరవి, మల్లీశ్వరి మొదలైన అనేక చిత్రాల్లో ఆ వాయిద్యం ప్రముఖంగా వినిపిస్తుంది. అది వాయించినది వేణు !

సారథివారు 'అంతా మనవాళ్ళే' చిత్రం ఆరంభిస్తూ వేణును సంగీత దర్శకునిగా తీసుకున్నారు. సినిమా పరిశ్రమలో అడుగు పెడుతూ ఏ సారథి సంస్థలో అతను మొట్టమొదటి జేరి, పని నేర్చుకున్నాడో – ఆ సారథి వారి చిత్రానికే కొన్ని సంవత్సరాల తర్వాత అతను సంగీత దర్శకుడు కాగలిగాడు !

'అంతా మనవాళ్ళే' చిత్రం తర్వాత – వేణు సంగీత దర్శకత్వం వహించిన చిత్రం – 'రోజులు మారాయి'. అదీ సారథివారిదే. రోజులు మారాయి చిత్రంలోని పాటలన్నీ చిత్రంతో పాటే ప్రజాదరణ పొందాయి. ముఖ్యంగా – 'ఏరువాకా' పాట ఆంధ్రదేశమంతా మోగిపోయింది ! రెండో చిత్రంతోనే, వేణు మంచి సంగీత దర్శకుల జాబితాలో జేరిపోయాడు.

అక్కడినుంచీ తోడికోడళ్ళు, మాంగల్యబలం, బాటసారి, రాజమకుటం, సిరిసంపదలు, ప్రతిజ్ఞాపాలన, భార్య మొదలైన 50 చిత్రాలకు ఆయన సంగీత దర్శకుడిగా పని చేశాడు. తోడికోడళ్ళు, మాంగల్యబలం, రాజమకుటం మొదలైన చిత్రాల్లోని పాటలు బహు జనాదరణ్ పొందిన పాటల్లో కొన్ని.

'మాస్టర్' వేణు దగ్గర ఇంకో ప్రజ్ఞ వుంది. రికార్డింగ్ లో ఆయన కొన్ని ఫీటు చేస్తూ వుంటారు. ఎప్పుడైనా, ఇతర వాయిద్యాలు వాయించేవారు రికార్డింగ్ కు, రాకపోతే, ఒక్క చిన్న 'బిట్టు' లోనే నాలుగైదు రకాల వాయిద్యాలు వుంటే – ఆ నాలుగింటినీ అటూ ఇటూ పరుగెత్తుతూ ఆయనే వాయించేస్తారు ! ఏ ఇన్ స్ట్రుమెంట్ ప్లేయర్ అయినా, 'ఫలానా స్వరం సరిగ్గా పలకడం లేదు, అని అంటే, ఆ వాయిద్యాన్ని తీసుకుని తాను ఆ స్వరాన్ని పలికించి చూపించగల ఇంకో ప్రజ్ఞ కూడా ఆయన దగ్గర వున్నది. పాట ట్యూన్ చెయ్యడంలో వేణుగారి విధానం కూడా తమాషాగా వుంటుంది. ప్రతి పాటనూ ప్రతివారూ హార్మోనియమ్ మీదనే కంపోజ్ చేస్తారు. అయితే, వేణుగారు, విషాదగీతం అయితే సితార్ మీదా, పాశ్చాత్య పద్ధతిలో వుండే పాటయితే పియానో మీదా, 'చల్లని' పాటయితే వేణువు మీదా – అలా ఆయా వాయిద్యాల మీదనే పాటకు స్వరం కల్పిస్తారు.

వేణు అభిమాన సంగీత దర్శకుడు – నౌషాద్. వారిద్దరూ ఎంతో ఆత్మీయులు.

"నేను చేసే కొత్తరకమైన పాటలనూ, వాటికీ వేసే స్వరాలనూ ఎప్పటికప్పుడు నౌషాద్ గారికి పోస్ట్ ద్వారా తెలియబరుస్తూ వుంటాను. కొన్నింటిని మెచ్చుకుంటారు. కొన్నింటికి సలహాలు ఇస్తారు. వారు చేసే ప్రయోగాలు కూడా నాకు వ్రాస్తూ వుంటారు. నౌషాద్ గారు నాకు గురుతుల్యులు" అంటారు వేణు.

వేణు గారి భార్య కూడా సంగీతాభిమాని. ఆవిడ వీణ వాయిస్తారు. ఈ 'సంగీత దంపతుల' కు ఇద్దరు అబ్బాయిలు. పెద్దవాడు పి.యు.సి., రెండో అబ్బాయి స్కూల్ ఫైనలూ చదువుకుంటున్నారు. ఇద్దరికీ సంగీతమంటే అభిమానం. పెద్దబ్బాయి పియానో నేర్చుకుంటున్నాడు. రెండో అబ్బాయి – ఆర్కెస్ట్రాలో 'బాంగోస్ ప్లేయర్' గా కూడా పని చేస్తూ వుంటాడు.

పరిశ్రమలోని చాలా మంది వాయిద్యనిపుణులు వేణు గారి దగ్గర హార్మోనియమ్ మీద 'సుళువులూ, మెళకువలూ' తెలుసుకుని వెళ్తూ వుంటారు. ఆయన చాలా మందికి హార్మోనియమ్ నేర్పారు; నేర్పుతున్నారు. ఇవాళ ఆయన దగ్గర హార్మోనియమ్ నేర్చుకుంటున్నవారిలో ఘంటసాలగారి అబ్బాయి కూడా వున్నాడు !

"హార్మోనియమ్ స్కూల్ పెట్టి, నాకు తెలిసిన విద్యను పదిమందికీ నేర్పాలన్న ఉత్సాహం నాకుంది. ఇది నెరవేరడానికి నేను గట్టిగా కృషి చేస్తున్నాను." అన్నారు వేణు. ఇవాళ ఆయన – వింతకాపురం, కౌముదీ, సురేష్ వారి చిత్రాలకు సంగీత దర్శకునిగా పని చేస్తున్నారు.

COMMENTS